

волове, крави, испратени изъ Плѣвенъ отъ Османъ паша, нѣ руситѣ ги повѣрнали обратно за да не става облежение на войската въ храна.

Сутрена по наредко нѣ всяка вечеръ въ ч. около 5 руситѣ отправяли по единъ залѣзъ отъ багарея, който се продължавалъ до 20 минути; турцитѣ обаче неотговаряли, а самокъмъ Скобелевия отрядъ постоянно стрѣляли.

На 5-й ноемвр. Османъ Паша рѣшилъ да пробие пѣтъкъмъ Орхание и да избѣгне. На войницитѣ били раздадени галети за три дни и нужнитѣ патрони, а другитѣ заровили въ земята. Нѣ на 6-й прибрали галетитѣ, всичко поставили на мѣсто и изново земали отбранително положение на позицията.

На 7-й пристигнало извѣстие за превзиманието на Карсъ. Веднага билъ отслуженъ молебень, музиката свирила, войницитѣ се веселили, пѣяли, „ура“ въ единъ гласъ викали и въздуха цѣпили. Всичко това турцитѣ доста очудило и смѣяни останали. Вечерята като видѣли освѣгения съ бенгалски огънь надпись „Карсъ алжндж.“ почнали да изсивватъ гюллетата като градъ, а руситѣ се веселили.

Паданието на Плѣвенъ. Османъ-паша като се виждалъ обграденъ отъ четиритѣ страни и нѣмало вече възможность да се внесе нѣщо въ града, а при такива условия войската и населението отъ гладъ ще измрѣтъ, повикалъ всичкитѣ офицери, доктори и поискалъ да испитатъ подробно и точни свѣдения да дадѣтъ за находящитѣ се за войската храни, медикаменти, за коньетѣ ечмень, сѣно и прч. Отъ представенитѣ рапорти се указало, че нѣкои нѣща могатъ стигна най-дълго до единъ мѣсець; че на войницитѣ въ 24 часа по 100 драма хлѣбъ се давало; ечмень и сено за коньетѣ нѣмало а съ рѣженица отъ миндерлжцитѣ ги хранили; отъ тифосъ и отъ други болѣсти всѣкой день по 20—30 души умирали и други подобни неприятности. Всичко това довело Османъ-паша до крайно убѣждение че постоянството е вече безполъзно и гибелно, а пакъ като не искалъ да се прѣдаде въ рѣцѣгѣ на руситѣ, рѣшилъ, да пробие пѣтъ съ силната си армия и да избѣгне.

Главната квартира имала положителни свѣдения че състоянието на продоволствената часть не позволява на Османъ-паша да се държи повече отъ 2-й или най-дълго 4-й дек., нѣ не било извѣстно, да ли доброволно ще се предаде или ще се опита да пробие пѣтъ за да избѣгне.